

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113200804
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113200804.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: D. F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, A., v konaní zastúpený JUDr. Petrom Paulinským advokátom so sídlom Moldava nad Bodvou, Jána Hunyadiho 9, proti žalovanej: P. V.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, C. Z. V., korešpondenčná adresa X..H..B. K., A., o zaplatenie 5.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur spolu s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania od 16.10.2002 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku 300,- eur, titulom náhrady trov právneho zastúpenia 1.125,13 eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca svojim návrhom doručeným súdu dňa 10.1.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 5.000,- eur s príslušenstvom, ktorú odôvodnil s tým, že požičal žalovanej dňa 30.3.2002 sumu 5.000,- eur, o tejto skutočnosti svedčí aj príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.3.2002, ktorým žalovaná potvrdila prevzatie požičanej sumy. Vzhľadom na to, že termín vrátenia pôžičky nebol dohodnutý, výzvou zo dňa 5.10.2012 vyzval žalovanú na vrátenie poskytnutej pôžičky najneskôr do 15.10.2012, na čo žalovaná ku dňu podania žaloby nereagovala.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 7Ro 2/2013-10 zo dňa 21.1.2013, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podala odpor žalovaná, v ktorom uviedla, že disponuje listinnými a svedeckými dôkazmi o tom, že splatný záväzok vo výške 5.000,- eur voči žalobcovi neexistuje.

Žalovaná sa k návrhu žalobcu a k návrhu pripojeným listinným dôkazom na výzvu súdu spolu s procesným poučením podľa ust. § § 114 ods.1 a nasl., § 120 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O.s.p.), po ich doručení súdom dňa 25. 3. 2013 v súdom určenej lehote písomne nevyjadrila.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie dňa 16.5.2013 nakoľko žalovaná napriek prevzatíu predvolania dňa 25.3.2013 sa na pojednávanie vytyčené dňa 16.5.2013 nedostavila. Proti tomuto v rozsudku žalovaná podala odvolanie v ktorom uviedla, že si prevzala výzvu súdu a aj jej porozumela, avšak nevedela k čomu sa má vyjadriť, nesúhlasila s domnienkou, že nenamietaním považuje rozsudok za perfektný, pretože do samotného skutkového základu trvá, na tom, že finančné prostriedky vrátila žalobcovi ešte v roku 2012 jeho rukám. Pokiaľ by prevzala výzvu súdu a pokiaľ by vedela k čomu sa má vyjadriť, okamžite by tieto informácie uviedla s a preto súd 1. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nebol vykonaný ani výsluch, o ktorý týmto žiadala. Následne doplnila, že rozsudok pre zmeškanie prevzal jej manžel ako neoprávnená osoba ak je rukám

sa dostal sprostredkovane. Žiadala zrušiť rozsudok pre zmeškanie a vytýčiť termín pojednávania, na ktorom by sa mohla osobne vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom

Odvolačný súd uznesením zo dňa 28.10.2013 č.k. 20Co 158/2013 zrušil rozsudok súdu 1. stupňa a vrátil na ďalšie konanie s poukazom na to, že rozsudok pre zmeškanie takzvaný kontumačný rozsudok predpokladá, okrem iného pasivitu žalovaného pri vyjadrení sa k žalobe (po doručení žaloby dňa 25.3.2013 v súdom určenej lehote sa žalovaná nevyjadrila) z obsahu spisu však nepochybne vyplýva, že žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila, a to v podanom odpore. Uviedla, že disponuje listinnými dôkazmi a svedeckými dôkazmi o tom, že splatný záväzok vo výške 5.000,- eur voči žalobcovi neexistuje. Odvolačný súd poukázal nato, že z pohľadu materiálneho výkonu spravodlivosti podanie kvalifikovaného odporu znemožňuje následné rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie.

Vzhľadom na vyjadrený právny záver odvolacieho súdu súd prvého stupňa vytýčil pojednávanie, na ktoré si žalovaná dňa 17.1.2013 prevzala predvolanie (č. listu spisu 46).

Žalovaná svoju neúčast' neospravedlnila a nepožiadala, aby súd odročil pojednávanie z dôležitých dôvodov. Preto súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v jej neprítomnosti, pričom vychádzal z predložených listinných dôkazov.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Súdna konanie je o rovnosti strán a ak sa začne konanie, postupuje súd v ňom i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (§ 100 ods. 1 O. s. p.). Nielen účastník, ktorý úmyselne robí prietahy v konaní má svoje Ústavou chránené práva, ale aj druhý účastník, ktorý poctivo dodržiava pokyny súdu má rovnaké práva pri prejednaní veci. Súd rozhodujúci medzi dvoma sporovými stranami nemôže nahrádzať vôľu účastníka konania v danom prípade žalovanej, a vyčkávať na jej aktívnejší prístup, prípadne opakovane ju prosiť a žiadať, keďže už mala množstvo časového priestoru na predloženie listinných dôkazov alebo na predloženie návrhu na vypočutie svedkov v konaní, hoci písomne, pretože by došlo k narušeniu rovnosti strán v konaní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to návrhom, príjmovým pokladničným dokladom, výzvou na vrátenie poskytnutej pôžičky, kópiou podacieho lístku, odporom žalovanej a ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca požičal žalovanej dňa 30.3.2012 sumu 5.000,- eur, o ktorej skutočnosti svedčí príjmový pokladničný doklad zo dňa 30.3.2012, ktorým podľa podpisu príjemcu žalovaná potvrdila prevzatie požičanej sumy. Príjmový pokladničný doklad obsahuje označenie účelu pôžička, označuje osobu vyhotoviteľa, ako aj podpis príjemcu zreteľne je uvedený číselný údaj o poskytnutej výške sumy a uvedenej v totožnej výške aj slovom.

Podľa § 657 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok.

Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 559 ods.1 OZ s plnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods.2 OZ dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 533 OZ kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Vzhľadom k tomu, že čas plnenia nároku žalobcu na vrátenie pôžičky nebol medzi účastníkmi dohodnutý a ani čas plnenia tohto typu nároku nie je zákonom stanovený a ani nebol určený v rozhodnutí, žalovaná bola v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka povinná plniť žalobcovi jeho peňažnú pohľadávku až deň nasledujúci po tom, ako ju žalobca o plnenie požiadal.

Z uvedeného dôvodu sa žalovaná dostala v zmysle ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania a vzniklo právo podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka požadovať od žalovanej úroky z omeškania dňom 16.10.2012 .

Žalovaná sa k doručenej žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadрила, na vytýčený termín pojednávania sa nedostavila hoci poštou doručované predvolanie prevzala. Taktiež písomne nepožiadala o odročenie pojednávania v prípade náhle vzniknutého dôvodu jej neúčasti na pojednávaní, prípadne písomne súdu nedoručila listinné dôkazy, na ktoré vo svojom odpore poukázala, že nimi disponuje, a ktoré majú preukazovať to, že došlo k splneniu dlhu.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd môže vykonať aj také dôkazy, ktoré nie sú navrhované. Súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd po vyhodnotení dokazovania dospel k záveru, že žalovaná, na ktorej ležalo dôkazné bremeno preukázať súdu, že žalovanému vrátila finančné prostriedky na základe ústne uzatvorenej pôžičky, ktorých prevzatie preukazuje príjmový pokladničný doklad žalovaná neuniesla.

Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na účastníkovi konania bez ohľadu na jeho procesné postavenie, predovšetkým na účastníkovi tvrdiacom, že stav zakladajúci jeho právo nastal. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov.

V sporovom konaní platí dispozičná a prejednacía zásada. Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky (§ 101 ods. 1 O.s.p.), sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ale len súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Ak účastník navrhne vykonať dôkaz, je povinný uviesť, ktoré skutočnosti sa týmto dôkazom majú preukázať. Súd potom nevykoná dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci významné a nemôžu smerovať k zisteniu skutočností podstatných pre zistenie skutkového stavu veci. Súd nie je viazaný návrhom účastníka na vykonanie dokazovania, nie je ani povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu a nie vecou účastníkov konania.

V danom prípade súd vychádzal so skutkového stavu tak, ako bol opísaný v žalobe, nemal dôvod neveriť tvrdeniam žalobcu a s uvádzanými skutočnosťami sa v celom rozsahu stotožnil, nakoľko žalobcom opísaný skutkový stav súd považoval za nesporný. Žalovaná nárok žalobcu nijako nespochybnila a keďže svoj peňažný záväzok, dobrovoľne nesplnila, súd žalobe, v časti o zaplatenie istiny a príslušenstva, vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v konaní úspešný a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku vo výške 300 euro a z trov

právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby (prevzatia a príprava zastúpenia, podanie návrhu, účasť na pojednávaní dňa 16. 5. 2013, písomné podanie vo veci samej no zo dňa 20. 8. 2013, účasť na konaní pred súdom dňa 11. 3. 2014) jeden úkon v sume 180,93 euro x 5 = 904,65 euro a 4 x režijný paušál 7,81 eura = 31,24 euro, 1 x 8,04 euro = 8,04 , spolu 943,93 euro.

Hodnoty úkonov boli určené podľa ust. § 10 ods. 1, § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. K tomu bol pripočítaný režijný paušál á 7,81 eur za úkony v roku 2013 a 8,04 eur za rok 2014.

Náhradu cestovného v zmysle ustanovenia § 15 písm. h) a advokátskych taríf na cestu vykonanú dňa 16.5.2013 a 11.3.2014 Moldava nad Bodvou - Prešova a späť 135 km a náhrady za 1 kilometer + spotreba 6,6 litra na 100 km, cena paliva za liter 1,490 a 1,445 eur dňa 16.5.2013 37,98 + dňa 11.3.2014 37,58 eur spolu 75,56 eur t.j. spolu náhrada cestovného. Náhradu za stratu času podľa § 17 advokátskych taríf za účasť na pojednávaní dňa 16.5.2013 a 11.3.2014 4 x začatých polhodín 13,01 eur za každú aj začatú polhodinu náhrada 52,04 eur, 4 x polhodín 13,40 eur za každú aj začatú polhodinu spolu 53,60 eur spolu tak odmena advokáta náklady náhrady cestovného a náhrady stratu času predstavujú sumu 1125,13 eur.

Pretože žalobca ktorému súd priznal náhradu trov konania, je v konaní právne zastúpený, platobným miestom na poukázanie priznanej sumy na náhradu trov a to v celom rozsahu je v zmysle ust. § 149 ods.1 O.s.p. účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.